

UCHWAŁA NR III/51/19
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO
z dnia 29 stycznia 2019 r.

w sprawie rozpatrzenia petycji o utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania dla ulicy Zgierskiej w Łodzi, na odcinku ulicy Zgierskiej pokrywającym się z przebiegiem drogi krajowej nr 91, od północnej granicy miasta do skrzyżowania z Aleją Włókniarzy

Na podstawie art. 18 pkt 20, art. 30a ust. 1 i 3 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t.j. Dz. U. z 2018 poz. 913, poz. 1000, poz. 1432, poz. 2500), § 25b ust. 5 uchwały Nr XXX/775/08 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 26 sierpnia 2008 r. w sprawie uchwalenia Statutu Województwa Łódzkiego (t.j. Dz. Urz. Woj. Łódz. z 2017 r. poz. 5236, z 2018 r. poz. 5865) oraz art. 9 ust. 2 i art. 13 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 870), po rozpatrzeniu petycji o utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania dla ulicy Zgierskiej w Łodzi, na odcinku ulicy Zgierskiej pokrywającym się z przebiegiem drogi krajowej nr 91, od północnej granicy miasta do skrzyżowania z Aleją Włókniarzy, uchwała się, co następuje:

§ 1. Nie uwzględnia się żądania będącego przedmiotem petycji o utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania dla ulicy Zgierskiej w Łodzi, na odcinku ulicy Zgierskiej pokrywającym się z przebiegiem drogi krajowej nr 91, od północnej granicy miasta do skrzyżowania z Aleją Włókniarzy.

§ 2. Uzasadnienie sposobu rozpatrzenia petycji stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Sejmiku Województwa Łódzkiego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Sejmiku

Iwona Koperska

UZASADNIENIE ROZPATRZENIA PETYCJI

wystąpił do Sejmiku Województwa Łódzkiego z petycją (pisma: z dnia 7 października 2018 r. oraz z dnia 7 grudnia 2018 r.) o utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania dla ulicy Zgierskiej w Łodzi, na odcinku ulicy Zgierskiej pokrywającym się z przebiegiem drogi krajowej nr 91, od północnej granicy miasta do skrzyżowania z Aleją Włókniarzy.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rozpatrzyła petycję, przedkładając projekt niniejszej uchwały Sejmikowi Województwa Łódzkiego, stosownie do § 25a i § 25b uchwały Nr XXX/775/08 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 26 sierpnia 2008 r. w sprawie uchwalenia Statutu Województwa Łódzkiego (t.j. Dz. Urz. Woj. Łódz. z 2017 r. poz. 5236, ze zm.).

Zgodnie z przepisem art. 135 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 799, ze zm.) jeżeli z przeglądu ekologicznego albo z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaganej przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, albo z analizy porealizacyjnej wynika, że mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem zakładu lub innego obiektu, to dla oczyszczalni ścieków, składowiska odpadów komunalnych, kompostowni, trasy komunikacyjnej, lotniska, linii i stacji elektroenergetycznej, obiektów sieci gazowej oraz instalacji radiokomunikacyjnej, radionawigacyjnej i radiolokacyjnej tworzy się obszar ograniczonego użytkowania.

Zgodnie z przepisem art. 135 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 799, ze zm.), organem właściwym do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2081) jest sejmik województwa.

Objęta petycją o utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania ulica Zgierska w Łodzi stanowi trasę komunikacyjną - odcinek drogi zaliczanej do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 32 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 71).

Składający petycję, jako uzasadnienie utworzenia obszaru, wymienił przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, zawarcie umowy na budowę zachodniej obwodnicy Łodzi oraz mapę akustyczną miasta Łodzi na lata 2017-2022, świadcząca o przekroczeniu wartości dopuszczalnych hałasu po obu stronach wskazanego odcinka ulicy Zgierskiej, pomimo zrealizowania działań mających na celu ograniczenie hałasu. Wnioskodawca wskazał także na niemożność realizacji przez Miasto kolejnych działań prawnych, organizacyjnych i technicznych, mających na celu ograniczenie hałasu, w tym brak działań technicznych zmierzających do redukcji emisji hałasu, nałożonych na Prezydenta Miasta Łodzi decyzją Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 22 maja

2013 r., znak: RŚVI.7032.3.2013.KK oraz brak ze strony Urzędu Miasta Łodzi działań chroniących przed nadmiernym hałasem mieszkańców posesji przy ulicy Zgierskiej 269/róg ulicy Poziomkowej. Jako wątpliwe, w kontekście zasad i celów prawa unijnego, Wnioskodawca wymienił także podniesienie wartości dopuszczalnych hałasu w ramach zmiany rozporządzenia.

Ponadto Wnioskodawca wskazał, iż uchwała Sejmiku Województwa Łódzkiego Nr LII/651/18 z dnia 29 maja 2018 r. w sprawie odmowy utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla ulicy Zgierskiej w Łodzi, odpowiada historycznym stanom: prawnym i faktycznym. Wnioskodawca wskazał następujące argumenty: posiadanie pozwolenia na budowę dla całej zachodniej obwodnicy Łodzi, wyłonienie wykonawcy zachodniej obwodnicy Łodzi na odcinku południowym, planowane wyłonienie w lutym 2019 r. wykonawcy odcinka północnego obwodnicy Łodzi, polityczne i ekonomiczne względy konieczności szybkiego wykonania zachodniej obwodnicy Łodzi. Wnioskodawca wymienił także pominięcie budowy ekranów akustycznych przy ulicy Zgierskiej w Łodzi w Programie ochrony środowiska dla miasta Łodzi na lata 2010-2014, 2011-2014 oraz lata 2013-2018, a tym samym w opinii Wnioskodawcy lekceważenie przez Gminę Łódź zagadnień ochrony środowiska przed hałasem, a zatem i mieszkańców miasta Łodzi.

Ponadto Wnioskodawca przedstawił również własną ocenę sytuacji, wskazując na brak woli Gminy Łódź do rozwiązania problemu hałasu, jednocześnie przedłożył udzieloną mu przez Urząd Miasta Łodzi informację publiczną o braku uwzględnienia w projekcie budżetu na 2019 rok realizacji ekranów akustycznych. Wnioskodawca także zwrócił uwagę na nieostrość ustawowych przepisów prawa, warunkujących utworzenie obszaru brakiem dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych, co może powodować rozstrzygnięcie zależne od woli politycznej środowisk podejmujących decyzje. Przedłożył także postulat, że nie należy przy podejmowaniu decyzji o utworzeniu obszaru ograniczonego użytkowania brać pod uwagę deklaracji, prac projektowych i promowania wpisującego się w retorykę polityczną. Wniósł także o uwzględnienie przy rozpatrywaniu wniosku w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania art. 5, art. 31 ust. 3, art. 68 ust. 4, art. 74 ust. 1-4 oraz art. 86 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Ponadto zwrócił uwagę, iż droga krajowa 91 przebiega nie tylko przez miasto Łódź, ale także przez tereny zabudowy mieszkaniowej w miejscowościach Zgierz, Sroć, Piotrków Trybunalski, Radomsko, Kamieńsk, a hałas generowany przez drogę krajową nr 91 jest uciążliwy dla mieszkańców terenów do niej przyległych.

Rozpatrując petycję o utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania należy stwierdzić, iż Wnioskodawca nie przedstawił dowodów, które mogłyby stanowić podstawę do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.

Możliwość utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, zgodnie z art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, jest warunkowana wykazaniem w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaganej przepisami ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, albo w analizie porealizacyjnej, albo w przeglądzie ekologicznym, że mimo zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska. W innych przypadkach nie zachodzą ustawowe przesłanki, uzasadniające utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.

W art. 135 ustawy Prawo ochrony środowiska wskazano katalog zamknięty dokumentów, które stanowią podstawę do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania. Wskazane przez Wnioskodawcę dokumenty takie jak mapa akustyczna Łodzi, Program ochrony

środowiska dla miasta Łodzi nie należą do dokumentów wymienionych w art. 135 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska i tym samym nie mogą stanowić podstawy do ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania.

Dla odcinka ulicy Zgierskiej w Łodzi, od skrzyżowania z ulicą Świtezianki do skrzyżowania z Aleją Włókniarzy, brak jest wskazanych w art. 135 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, dokumentów mogących stanowić ewentualną podstawę do ustanowienia przez Sejmik Województwa Łódzkiego obszaru ograniczonego użytkowania.

Natomiast dla odcinka ulicy Zgierskiej w Łodzi, od północnych granic miasta do skrzyżowania ulicy Zgierskiej z ulicą Świtezianki w Łodzi, został sporządzony przegląd ekologiczny, w związku z decyzją Marszałka Województwa Łódzkiego z dnia 22 maja 2013 r., znak: RŚVI.7032.3.2013.KK. Przedmiotową decyzją z dnia 22 maja 2013 r., znak: RŚVI.7032.3.2013.KK Marszałek Województwa Łódzkiego nie nałożył na Prezydenta Miasta Łodzi, jak stwierdził Wnioskodawca, obowiązku stosowania działań technicznych mających na celu redukcję emisji hałasu, lecz zobowiązał Prezydenta Miasta Łodzi, na podstawie art. 237, art. 238, art. 239, art. 241 ust.2, art. 241a, art. 378 ust.2a pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, do sporządzenia przedmiotowego przeglądu ekologicznego.

Przegląd ekologiczny stanowi dokument wymieniony w art. 135 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, mogący stanowić podstawę do ustanowienia przez Sejmik Województwa Łódzkiego obszaru ograniczonego użytkowania. Jednakże żeby taki obszar utworzyć muszą zostać jednocześnie spełnione dwa warunki: z przeglądu ekologicznego musi wynikać, że nie są dotrzymane standardy jakości środowiska oraz że zastosowano dostępne rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne.

W niniejszym przypadku, z wykonanego przez Prezydenta Miasta Łodzi przeglądu ekologicznego wynikało, że przedmiotowa droga powoduje przekroczenie standardów jakości środowiska w zakresie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, określonych rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112). Jednocześnie w przedłożonym przeglądzie wykazano, że nie zostały jeszcze wyczerpane możliwe do zastosowania dostępne rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne mające na celu dotrzymanie standardów jakości środowiska w zakresie oddziaływania na klimat akustyczny. Ponadto w przedłożonym przeglądzie ekologicznym Prezydent Miasta Łodzi zawarł harmonogram działań mających na celu redukcję emisji hałasu ze wskazanego odcinka ulicy Zgierskiej. Tym samym w przedmiotowym przeglądzie ekologicznym, w związku ze wskazaniem możliwych jeszcze do zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych, mających na celu dotrzymanie standardów jakości środowiska w zakresie oddziaływania na klimat akustyczny, nie wykazano konieczności ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w art. 135 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Biorąc powyższe pod uwagę, Marszałek Województwa Łódzkiego jako organ ochrony środowiska, na podstawie art. 362 ust. 1 i ust. 2, art. 375, art. 378 ust. 2a pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, decyzją z dnia 2 września 2014 r., znak: RŚVI.7032.2.2014.KK, zmienioną decyzją z dnia 11 lipca 2016 r., znak: RŚVI.7033.2.2016.KK, nałożył na Prezydenta Miasta Łodzi obowiązek ograniczenia ponadnormatywnych akustycznych oddziaływań na środowisko, powstających w wyniku eksploatacji ulicy Zgierskiej w Łodzi, na odcinku od północnej granicy miasta do skrzyżowania ulicy Zgierskiej z ulicą Świtezianki. Niniejszą decyzją określono także czynności zmierzające do ograniczenia oddziaływania na środowisko w zakresie zmniejszenia do poziomów dopuszczalnych hałasu wraz terminami ich realizacji, wyznaczonymi na lata 2014-2020. Czynności te obejmują między innymi montaż

ekranów akustycznych lub podwyższenie istniejących ekranów, sukcesywnie w latach 2018-2020. Niniejsza decyzja na chwilę obecną jest decyzją ostateczną i prawomocną. Zgodnie z jej zapisami, Prezydent Miasta Łodzi jest zobowiązany do przedkładania Marszałkowi Województwa Łódzkiego corocznej informacji o zrealizowanych w danym roku działaniach wskazanych do realizacji. W świetle obowiązujących przepisów prawa, nawet jeżeli okazałoby się, że Prezydent nie dotrzymuje warunków określonych cytowaną decyzją, nie stanowi to podstawy do utworzenia przez Sejmik Województwa Łódzkiego obszaru ograniczonego użytkowania, lecz do podjęcia stosownych działań wobec Prezydenta Miasta Łodzi przez Marszałka Województwa Łódzkiego jako organu ochrony środowiska, celem egzekwowania nałożonych obowiązków. Do chwili obecnej nie stwierdzono takich podstaw.

W świetle powyższego, podstawy do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania nie mogą stanowić: pozwolenia na budowę dla całej zachodniej obwodnicy Łodzi, wyłonienie wykonawcy zachodniej obwodnicy Łodzi na odcinku południowym, planowane wyłonienie w lutym 2019 r. wykonawcy odcinka północnego obwodnicy Łodzi, polityczne i ekonomiczne względy konieczności szybkiego wykonania zachodniej obwodnicy Łodzi, brak zaplanowania na chwilę obecną w projekcie budżetu Miasta na rok 2019 środków na realizację ekranów akustycznych przy ulicy Zgierskiej, czy też wskazany brak realizacji do chwili obecnej przez Miasto działań chroniących przed nadmiernym hałasem mieszkańców posesji przy ulicy Zgierskiej 269/róg ulicy Poziomkowej.

W zakresie wskazanego przez Wnioskodawcę niekorzystnego dla mieszkańców podniesienia rozporządzeniem w 2014 roku dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zaznacza się, że rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112) jest obowiązującym aktem prawa, tym samym niniejszego argumentu nie bierze się pod uwagę przy rozstrzygnięciu kwestii utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.

Odnosząc się do przepisów Konstytucji RP, na które powołuje się Wnioskodawca należy zauważyć, iż w świetle jej art. 7 organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, a w przypadku przesłanek utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania zostały one wymienione w art. 135 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Uwzględniając, że droga krajowa nr 91 przebiega nie tylko przez miasto Łódź, ale także przez tereny zabudowy mieszkaniowej w miejscowościach Zgierz, Sroć, Piotrków Trybunalski, Radomsko, Kamieńsk, a hałas generowany przez drogę krajową nr 91 jest uciążliwy dla mieszkańców terenów przyległej do niej, w pierwszej kolejności należy jednak zaznaczyć, że właściwość sejmiku do ewentualnego utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania nie jest warunkowana numerem danego odcinka drogi, lecz jej sklasyfikowaniem jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Ponadto muszą zostać spełnione przesłanki, o których mowa w art. 135 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Reasumując należy stwierdzić brak podstaw prawnych wskazanych w art. 135 ustawy Prawo ochrony środowiska, umożliwiających pozytywne rozpatrzenie petycji o utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania dla ulicy Zgierskiej w Łodzi, na odcinku od granicy miasta do skrzyżowania z Aleją Włókniarzy.

